

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/167/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2715205347
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2715205347.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov Mgr. Jozefa Mačeja a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, adresa sídla Bratislava, Mýtna 48, zastúpeného advokátom: JUDr. Ján Šoltés, adresa sídla Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanej: Y. V., nar. XX.XX.XXXX, adresa trvalého pobytu L., W. N. XXXX/X, o 1.229,73 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo 6. augusta 2018 č.k. 3C/185/2015-97 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku II. a III. **p o t v r d z u j e** .

II. Žalovanej sa priznáva voči žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Rozsudkom súd prvej inštancie konanie o 861,74 eur zastavil (výrok I.) a žalobu zamietol (výrok II.).

1.2.1 Vykonaným dokazovaním zistil tento skutkový stav veci:

V Žiadosti o vydanie nákupnej karty Q. (číslo zmluvy 41319771) žalovaná žiadala U. D. F., a.s. o poskytnutie nákupného limitu (úverového rámca) 600 eur, so splátkou 20 eur a štandardnou úrokovou sadzbou 1,85% denne t.j. 22,20% ročne, ako spôsob úhrady mesačných splátok bol dohodnutý bezhotovostný prevod z účtu v banke, pričom peniaze mali byť čerpané bezhotovostným prevodom na účet žalovanej č. XXXXXXXXXXX/XXXX, v časti V bod 10 žalovaná vyhlásila, že podpisom tejto zmluvy sa oboznámila s OP, ktoré sú súčasťou tejto žiadosti, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať, v časti V bod 21 je uvedené, že prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa táto žiadosť stáva Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. vy danej v spolupráci s CFH. V časti VI žiadosti je krížikom volená možnosť odmietnuť úverové poistenie. Žiadosť bola podpísaná v Holíči dňa 21.9.2011 žalovanou a v Poprade dňa 13.10.2011 VÚB, a.s. v zastúpení Consumer Finance Holding, a.s.

1.2.2 Účastníkmi Zmluvy o postúpení pohľadávok s dátumom podpisu strán dňa 1.8.2015 sú na strane postupcu Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava a postupníkom je žalobca. Postupca je banka, postupník obchodná spoločnosť zaoberajúca sa správou a vymáhaním pohľadávok. Postupujú sa pohľadávky postupcu voči dlžníkovi, vrátane príslušenstva pohľadávky, tie, ktoré sú uvedené a špecifikované v Zozname pohľadávok. Podľa Identifikácie postúpenej pohľadávky t.j. prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok banka postupovala pohľadávku voči žalovanej zloženú tak ako uvádzala banka v žalobe.

1.2.3 Banka v zastúpení spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. vyhlásením predčasnej splatnosti dlžného zostatku z 2.8.2012 oznámila žalovanej, že pristúpila k vyhláseniu okamžitej splatnosti celého dlžného zostatku na jej kreditnej karte Halens vo výške 791,36 eur v súlade s OP. Žalovanej bola poskytnutá lehota 10 dní odo dňa doručenia vyhlásenia na zaplatenie sumy 791,36 eur, v prípade nezaplatenia v tejto lehote bolo vo vyhlásení uvedené, že sa bude dlžná čiastka navyšovať o sankčný úrok. Podľa priloženej kópie doručky vyhlásenie predčasnej splatnosti nebolo žalovanej doručené na adresu SNP 1677/16 v Holíči z dôvodu, že zásielka nebola prevzatá v odbernej lehote.

1.2.4 Žalovaná vybrala dňa 25.10.2011 60 eur, 10 eur, 24,90 eur, 16,90 eur a 7,37 eur, dňa 26.10.2011 9,96 eur, 60 eur, 22,26 eur, 300 eur, dňa 27.10.2011 62,12, dňa 28.10.2011 9,01 eur a 11,70 eur, spolu vybrala žalovaná 577,32 eur. Za obdobie od 26.10.2011 do 31.5.2015 žalovaná uhradila 419,98 eur. V dlžnej sume 1.649,71 eur je okrem sumy 577,32 eur, ktorú žalovaná získala ako úver napočítaný poplatok za výber z bankomatu, poplatok za bezhotovostný prevod, poplatok za správu kartového účtu, poplatok za úverové rizikové poistenie, štandardné úroky, náklady vymáhania do vyhlásenia okamžitej splatnosti a sankčné úroky.

1.2.5 Žalovaná prevodom zo svojho účtu vedeného v UniCredit Bank zaplatila k variabilnému symbolu č. 41319771 dňa 27.10.2015 sumu 6,74 eur, dňa 24.9.2015 sumu 9,62 eur, dňa 25.8.2015 sumu 9,62 eur, dňa 23.7.2015 sumu 9,62 eur a dňa 24.6.2015 sumu 9,62 eur, 9,62 eur dňa 30.5.2017, 28.4.2017, 22.2.2017, 26.1.2017, 22.12.2016, 23.11.2016, 24.10.2016, 22.9.2016, 24.8.2016 a 22.7.2016, dňa 27.3.2017 sumu 9,62 eur, dňa 23.6.2017 sumu 22,86 eur, dňa 24.7.2017 sumu 22,86 eur, 29.8.2017 sumu 12,86 eur a 29.9.2017 sumu 12,86 eur.

1.2.6 Podľa potvrdenia klienta, vyhotoveného dňa 1.3.2017 spoločnosťou Prvá oddávacia, s.r.o. a adresovaného žalovanej, žalovaná k zmluve uzatvorenej 31.10.2012 od 31.10.2012 do 1.3.2017 zaplatila spoločnosti Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. (pôvodne VÚB, a.s. Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty z 13.10.2011) sumu 497,60 eur, posledná splátka bola zaslaná 22.2.2017 v sume 9,62 eur.

1.2.7 OP VÚB, a.s., účinné od 15.9.2011, upravujú vzťahy vznikajúce medzi bankou a klientom. Podľa čl. V bodu 35 písm. a) ak klient napriek výzve nezaplatí povinnú splátku v stanovenej lehote, banka má právo využiť jeden alebo viacero z nasledovných prostriedkov: a) vyhlásiť dlžný zostatok za okamžite splatný. OP nie sú podpísané žalovanou.

1.2.8 Žalobca na výzvu súdu nepredložil listinné dôkazy preukazujúce splnenie podmienok právneho predchodcu žalobcu v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, za účelom preukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, konkrétne doklad preukazujúci doručenie výzvy podľa 92 ods. 8 zo strany banky žalovanej.

1.3 Vec právne posúdil ako nárok veriteľa (postupníka) na splnenie zmluvnej povinnosti z písomnej zmluvy podľa § 39, § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 488, § 489, § 494, § 524 ods. 1 a 2, § 525 ods. 1 a 2, § 526 ods. 1a 2 a § 879j O.z. (zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení jeho neskorších zmien a doplnení), § 497, Ob.z. (zákon č. 514/2003 Z.z. Obchodný zákonník v znení jeho neskorších zmien a doplnení), § 1, § 92 ods. 8 ZoB (zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov), § 120 ods. 1 O.s.p (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zmien a doplnení) a § 132 C.s.p. (zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov) a nárok veriteľa (postupníka) na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 O.z. a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky číslo 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia O.z. a dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia v právnom vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný žalobou uplatnený nárok, pretože napriek opakovanej výzve zo strany súdu nepreukázal platné postúpenie predmetnej pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy z banky na nebankovú spoločnosť z dôvodu nepreukázania doručenia písomnej výzvy na splnenie záväzku zo zmluvy o úvere žalovanej. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že nebol preukázaný základný predpoklad vyžadovaný zákonom na platné postúpenie pohľadávky od pôvodného veriteľa na žalobcu a preto súd žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto spore.

1.4 Žalobca sa v spore domáha voči žalovanej zaplatenia žalovanej sumy titulom neuhradených záväzkov žalovanej z úverovej zmluvy uzavretej žalovanou s VÚB, a.s., pričom žalovanú pohľadávku mal

žalobca nadobudnúť zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 1.8.2015 od Všeobecnej úverovej banky, a.s., adresa sídla Bratislava, Mlynské nivy 1, t.j. od banky, preto súd v prvom rade skúmal aktívnu vecnú legitímáciu na strane žalobcu. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta.

1.5 Žalobca sa v konaní po žalovanej domáhal splnenia záväzku, tvrdiac, že sa stal zo zmluvy o postúpení pohľadávky bankou jej novým veriteľom. V konaní bolo Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. a Zmluvou o postúpení pohľadávky preukázané, že žalovaná pohľadávka vznikla zo zmluvy o úvere. Zmluva o úvere je v zmysle ustanovenia § 34 Občianskeho zákonníka dvojstranným právnym úkonom, právny úkon je právnou skutočnosťou, s ktorou objektívne právo spája vznik, zmenu a zánik práv a povinností. Z ustanovení § 497 Obchodného zákonníka vyplýva, že u zmluvy o úvere ide o záväzkovo právny vzťah, ktorého podstatou je, že na základe platnej zmluvy veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Obe strany zmluvy o úvere majú tak práva voči sebe ako aj povinnosti. Záväzkový právny vzťah musia tvoriť najmenej dva subjekty. Jeden z nich je subjektom práva a druhý subjektom povinnosti. Pritom však subjekt práva (veriteľ) má spravidla nielen právo, ale zároveň aj povinnosť, a subjekt povinnosti (dlžník) má nielen povinnosť, ale súčasne aj právo. Zo zmluvy o úvere je dlžník povinný druhej strane - veriteľovi vrátiť poskytnuté finančné prostriedky a zaplatiť úrok. Žalobca v konaní tvrdil, že sa stal na základe zmluvy o postúpení pohľadávky oprávneným požadovať po žalovanej mu niečo dať a že je oprávnený to požadovať z dôvodu, že je namiesto banky veriteľom žalovanej.

1.6 Ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB dovoľuje postúpiť jej pohľadávky voči dlžníkom (klientom) za splnenia určitých podmienok a podľa tohto ustanovenia je predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu ako banku, aby bol klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby bol bankou na splnenie písomne vyzvaný. Ak predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej postúpenie je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj voči dlžníkovi. V prípadoch podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu, na ktorú súd prihladal ex offa. Ďalej z toho vyplýva, že ak je pre platnosť postúpenia potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie, ktoré sú uvedené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., bol postupník, v súdnom konaní žalobca, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p., ustanovenie má ekvivalent v § 132 C.s.p., tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupník, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Súdu nebola predložená žiadna listina, ktorá by obsahom zodpovedala písomnej výzve banky podľa § 92 ods. 8 ZoB. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka (viď aj rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/381/2016-126).

1.7 Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich pre neho zo záväzku. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje ani to, aby dlžník poznal jej obsah, pokiaľ mu je oznámené postúpenie postupcom. Občiansky zákonník v § 525 ods. 2 stanovuje pod sankciou neplatnosti právneho úkonu taký prevod práv a povinností, ktorý je v rozpore so zákonom alebo s dohodou dlžníka. Zmena v osobe veriteľa zo zmluvy o úvere uzavretej so žalovanou je v rozpore so zákonom, pretože prevodom na subjekt, ktorý bankou nie je, došlo k zhoršeniu postavenia žalovanej ako klienta banky, garantovaného jej zákonom o bankách v povinnostiach banky voči svojim klientom, napríklad v ustanoveniach o bankovom tajomstve. Nie je v záujme žalovanej, aby banka postupovala pohľadávku na tretí subjekt, ktorý napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska podľa zákona o bankách a postupník zo zmluvy o postúpení pohľadávky nie je povinný dodržiavať na rozdiel od banky bankové tajomstvo voči klientovi. Správanie banky, dôsledkom ktorého je postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako je to požadované zákonom o bankách. Postúpením pohľadávky na subjekt, na veriteľa, ktorý bankou nie je, došlo podľa § 525 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka k zmene obsahu práv dlžníka. Postúpeniu pohľadávky banky

na nebankový subjekt (žalobcu) bránilo ustanovenie § 525 ods. 1 a 2 O.z. a je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné, odporujúce obsahu zákona.

1.8 Tým, že nejaký subjekt práva, či právnická alebo fyzická osoba podá na súd žalobu, nestáva sa automaticky aj nositeľom oprávnení alebo povinností z hmotného práva. Nedokázanie žalobcom splnenie podmienok bankou pred postúpením pohľadávok má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie žalobcu z hmotnoprávneho vzťahu zmluvy o úvere, že sa stal novým veriteľom žalovanej a že mu svedčí právo vymáhať zo záväzkovo právneho vzťahu od žalovanej ako dlžníka akúkoľvek pohľadávku. Žalovanej v zmysle jej povinností ako dlžníkovi zo zmluvy o úvere nesvedčí povinnosť plniť v prospech žalobcu. Žalobca nedokázal, že sa stal platne a účinne veriteľom uplatňovanej pohľadávky v akejkoľvek výške, nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu na jej uplatňovanie a preto súd žalobu zamietol.

1.9 Pre dôvody neplatnosti postúpenia pohľadávky bankou v zmysle vyššie uvedeného zdôvodnenia, nezaoberal sa súd námietkou premlčania ani tým, či zmluva o úvere obsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.

1.10 Pokiaľ súd dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na tvrdenie, že sa stal veriteľom peňažnej pohľadávky, nepatrí mu ani jej príslušenstvo, t.j. v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania a preto bola žaloba zamietnutá aj v tejto jej časti.

1.11 O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 19,42%. Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil právne § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. a vecne potrebou priznania žalovanej náhrady trov konania v rozsahu jej pomeru úspechu v spore. Úspech žalobcu v konaní bol 40,29% v sume 495,40 eur, ktorú predstavujú úhrady žalovanej po podaní žaloby. Úspech žalovanej bol 59,71% v sume 734,33 eur, ktorú predstavuje suma 366,34 eur, v ktorej žalobca vzal žalobu späť a ktorá predstavovala poplatky a sankčné úroky a ďalej zamietnutá suma 367,99 eur. Súd preto priznal žalovanej oproti žalobcovi nárok na náhradu trov konania 19,42%.

2.1 Rozsudok v časti výroku II. a III. napadol riadnym a včasným odvolaním žalobca s návrhom na jeho zmenu úplným vyhovením žalobe, ktorá zostala predmetom konania po jej čiastočných späťvzatiach, vniac súd prvej inštancie, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a aj vec nesprávne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p.).

2.2 Žalobca svoju aktívnu legitímáciu preukazuje zmluvou o postúpení pohľadávok spolu s identifikáciou pohľadávky. Na výzvu súdu bola predložená aj výzva právneho predchodcu žalobcu z 2.8.2012 vrátane doručenky - obálky, ktorá preukazuje doručovanie zásielky žalovanej.

2.3 ZoB v § 92 ods. 8 nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale vzhľadom na jeho jazykový výklad iba o podmienkach za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Okrem jazykového výkladu je nevyhnutné pri výklade právnych predpisov a ich posudzovaní z pohľadu nárokov na platnosť právnych úkonov brať zreteľ na ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu a dôvody neplatnosti nerozširovať nad rámec zákonom uvedených prípadov (nález ÚS SR z 3. júla 2008, sp.zn. I.ÚS 242/07, rozhodnutie ÚS ČR sp. zn. II. ÚS 87/04 a rozhodnutie KS v Prešove sp.zn. 11Co/11/2015 z 25.8.2016).

3. Žalovaná odvolacie námietky nepodala a vo svojom vyjadrení sa k odvolaniu žalobcu navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť a opakovane vzniesla aj námietku premlčania uplatnených nárokov.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťal (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385

ods. 1 C.s.p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C.s.p.), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti ako aj v časti rozhodnutia o trovách konania vo výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p..

5. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25. septembra 2019 (§ 219 ods. 1, 3 C.s.p. v spojení s § 378 ods. 1 C.s.p.).

6. Predmetom konania vedeného na Okresnom súde Skalica pod spisovou značkou 3C/185/2015 je nárok žalobcu voči žalovanej vyplývajúci zo Zmluvy o vydaní a používaní nákupnej karty Halens č. zmluvy 41319771 z 13.10.2011, v sume 1.229,73 eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie konanie o sumu 861,74 eur zastavil (výrok I.) a v ostatnej časti žalobu zamietol (výrok II.).

7. S prihliadnutím na obsah podaného odvolania, predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania dospel k správne skutkovému zisteniu potrebnému na preukázanie aktívnej legitímácie žalobcu v tomto konaní (že „Vyhlásenie okamžitej splatnosti celého dlžného zostatku zo dňa 2.8.2012“ neobsahuje výzvu na plnenie dlhu adresovanú dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 ZoB) a vec správne právne posúdil (že pre platné postúpenie v tomto konaní vymáhanej pohľadávky bolo potrebné žalovanú pred samotným postúpením pohľadávky písomne vyzvať na splnenie omeškaného dlhu pod hrozbou absolútnej neplatnosti postúpenia tejto pohľadávky žalobcovi). Výrok I. napadnutého rozsudku, ktorým súd konanie zastavil ostal nedotknutý, odvolaním nenapadnutý a tiež vyňatý z prieskumu odvolacieho súdu.

8. Podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

9. Odvolací súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Nakoľko tu však bol i nesúhlas žalobcu s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami a podstatnými tvrdeniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie s ktorými sa nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 387 ods. 3 C.s.p.), pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

10.1 Súdom prvej inštancie bol zistený a pre odvolací súd je podľa § 383 C.s.p. záväzný skutkový stav reprodukovaný v odseku 1.2.1 až 1.2.5 tohto rozsudku.

10.2 Námietka žalobcu o nesprávosti skutkového záveru súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal doručenie výzvy na zaplatenie dlhu pred postúpením pohľadávky žalovanej nemohla obstať, nakoľko už samotný žalobca za takúto výzvu považuje len „Vyhlásenie predčasnej splatnosti dlžného zostatku zo dňa 2.8.2012“, adresované žalovanej, ktoré však podľa jeho obsahu aj podľa názoru odvolacieho súdu žiadnu výzvu na zaplatenie dlhu neobsahuje. Z predmetného vyhlásenia je totiž zrejmé len to, že veriteľ cestou svojho splnomocnenca oznamuje dlžníkovi, že pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti celého dlžného zostatku na kreditnej karte Halens vo výške 791,36 eur a dlžníkovi ponúka zmierlivé riešenie - odpustenie sankčného úroku v prípade, že dlžník uhradí dlh do 10 dní odo dňa doručenia tohto vyhlásenia. Žalobca netvrdil, že by existoval aj iný dôkaz preukazujúci takéto jeho skutkové tvrdenie a tak záver súdu prvej inštancie o neunesení dôkazného bremena preukázať takéto skutkové tvrdenie bol správny.

11.1 Pokiaľ ide o námietku nesprávneho právneho poučenia veci súdom prvej inštancie odvolací súd uvádza:

Právne posudzovanie veci je činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná.

Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu (buď v tom, že na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis než mal, alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval).

11.2 Podľa § 92 ods. 8 ZoB v znení účinnom ku dňu postupovania pohľadávky právneho predchodcu žalobcu voči žalovanej na žalobcu, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

11.3 Pokiaľ súd prvej inštancie aktívnu legitimitáciu žalobcu posudzoval okrem iného aj podľa § 92 ods. 8 ZoB, jeho postup a právne posúdenie veci bolo správnym - súd prvej inštancie zistený skutkový stav podriadil pod skutkovú podstatu správnej právnej normy, na základe čoho dospel k záveru o nemožnosti priznania uplatneného práva. V zmysle či už gramatického, systematického alebo logického výkladu § 92 ods. 8 ZoB pre platné postúpenie pohľadávky je potrebné jednak 90-dňové omeškania dlžníka, jednak písomná výzva banky doručená dlžníkovi. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postúpiteľná a jej postúpenie by odporovalo zákonu (§ 525 ods. 2 Obč. zák.) a ako také je neplatné v zmysle § 39 Obč. zák., a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi (ako to správne uzavrel aj súd prvej inštancie). Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) účinne písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitimitácie postupníka.

11.4 V dôsledku nesplnenia tejto podmienky je potom vo výsledku správny záver súdu prvej inštancie, že postúpenie pohľadávky Všeobecnej úverovej banky, a.s., zo Zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty VÚB, a.s. - nákupnej karty Halens č. 41319771 odporuje zákonu a žalobca sa nestal veriteľom tejto pohľadávky, kvôli čomu mu chýba aktívna legitimitácia (tu pozri aj rozsudok NS SR z 24.4.2018 sp.zn. 1Cdo 147/2017). V tejto súvislosti odvolací súd ešte dodáva, že pokiaľ ustálená súdna prax (R 4/2008) už v minulosti ustálila, že zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá v rozpore s ustanovením § 525 ods. 2 O.z. (ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom) je absolútne neplatným právnym úkonom (§ 39 O.z.), tak takýto záver platí o to viac, ak postúpenie pohľadávky odporuje zákonu na dodržiavanie ktorého sa zmluvné strany dôvodne pri uzatváraní zmluvy o peňažnom záväzku spoliehali.

12. Ďalšie odvolacie argumenty žalobcu odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadavať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovými stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných sporovými stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku sporovej strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty sporových strán (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu žalobkyne zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, no už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

13. Vzhľadom na uvedenú argumentáciu, pokiaľ súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol (výrok II.), rozhodol vecne správne, a preto odvolací súd v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 a 2 C.s.p.

rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti žaloby potvrdil, a to vrátane vecne správneho a odvolaní osobitne nenapadnutého závislého výroku o náhrade trov konania.

14.1 Žalovaná bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná (§ 255 ods. 1 C.s.p.) a vznikol jej nárok na náhradu trov konania.

14.2 O nároku na náhradu trov rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 369 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.

14.3 O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.)

15. K prijatiu tohto rozhodnutia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).